

శ తా బ్దం క్రిందట

“శా ర్యా టి”

“నీ చేతికి ఎన్ని వ్రేళ్లున్నాయి ?”

“లక్కపెట్టి చెప్తాను ?”

“పోనీ, నీ కెన్ని తలలున్నాయో చెప్ప గలవా ?”

“అద్దంలో చూస్తేగాని తెలీదు.”

“నిన్ను రేపు ప్రజలు మహా మంత్రిని చేయబోతున్నారు.”

“బలే బాగుంది. వాళ్లు మంచిపని చేస్తున్నారు”

“ఈ రాజ్యాన్ని పరిపాలించాలని నీ కిష్టంగావుందా ?”

“సినహాసనం ఎక్కిస్తానంటే, కొండ మీదవున్న కోతికూడ పరుగెత్తుకొని వస్తుంది.”

“మా దేశంలో కోతులు పరిపాలించవు.”

“కోతుల్లాంటి మనుష్యులు పరిపాలిస్తారా ?”

“నీకు మహా మంత్రిపదవి యివ్వడం నా కిష్టంలేదు ?”

“ఎందుకని ? నేను మనిషినిలాగ కన్నీం చడంలేదూ !”

“ఇంతకముందు ఎప్పుడైనా రాజ్యం యేలేవా ?”

“నేనొకప్పుడు మహా రాజుని.”

“ఏ దేశంలో...”

“మా పెద్ద భవనంలో.”

“ప్రజలెవరు ?”

“బొమ్మలు; వాటికి ప్రాణాలండవు. ‘కీ’ యిస్తే వాటి పనులు అవి చేస్తాయి.”

“నీ బొమ్మలు-కాదు నీ ప్రజలు భోజనం చేస్తారా ?”

“వాటికి ఆకలిదప్పులుండవు. పుట్టుక తోనే అవి ఆకలిని మరచిపోయాయి.”

“రేపు నిన్ను ఏకగ్రీవంగా ఎన్నుకునే ప్రజలు అన్నం తింటారా ?”

“కొంతమంది ఒక చేతితో తింటారు. మరికొంతమంది రెండు చేతులతో తింటారు.”

“నిన్ను మహా మంత్రిగా ఎన్నుకునేది రెండు చేతులతో తినేవాళ్లనుకుంటాను.”

“పుష్టిగా ఆరగిస్తారు కాబట్టి, నేనంటే వాళ్లకు అభిమానం.”

“రేవు మహా మంత్రి అయితే మంచి పనులు ఏమిచేస్తావు?”

“ఈ ఊరు బాగుండలేదు. రాజధాని వెంటనే మారుస్తాను.”

“ఎక్కడకు మారుస్తావు?”

“జనసంచారంలేని స్థలానికి.”

“శూన్యాన్ని పరిపాలించడానికా?”

“శూన్యంలో మనుష్యులను సృష్టించడానికి నా బుర్ర యిప్పుడు బ్రహ్మాండంగా పనిచేస్తుందికదూ?”

“దేశంలో ఒకవైపు ధనికుల ఆరాచకాలు పెచ్చుపెరిగి పోతుంటే చూస్తూ పూరుకుంటావా?”

“వాళ్లందరినీ నా సలహాదారులుగా తీసుకుంటాను. ఎందుకంటే కోశాగారం పెరుగుతుంది.”

“అయితే మరి పేదవాళ్ల సంగతి ఏం చేస్తావు?”

“వాళ్లకు తెలివి తేటలులేవు. ధనార్జనచేయడం చేతకాదు. వాళ్లకు ఒక పాఠశాల నిర్మిస్తాను. డబ్బును గడించే విధానం ఆ బడిలో నేర్పతారు. వాళ్లు చదువుకున్న తర్వాత గొప్పవాళ్లవుతారు. ఈ పథకం ఎట్లావుంది?”

“డబ్బు గడించడం నేర్చుకుంటేరాదు,

కచేరీలో పనిచేసేవాళ్లకు జీతాలు తగ్గించకూడదు.”

“ఆర్థికపరిస్థితులు ప్రతికూలంగా వున్నప్పుడు ప్రజలు సహకరించాలి. ఇచ్చిన ప్రతిఫలంతోనే సంతృప్తిపడాలి. అప్పుడే ‘సహకారం’ ఏర్పడేది.”

“చాలీచాలని జీతం. తన జీవితానికి, తనతోబాటు బ్రతుకుతున్నవాళ్లకి ఎట్లా సరిపోతుంది?”

“పొదుపుగా వాడుకోవడం నేర్చుకోవాలి?”

“అంటే మీ ఉద్యోగం ఒక పూట పస్తులుపడమనా?”

“నా దేశంలో ఎవరూ ఆకలితో బాధపడకూడదు. అల్లాగ జరిగిననాడు పూరు వెలుపల ఒక సానుభూతిసభ ఏర్పాటుచేసి, ప్రజలను సంతోషపరచడం మా విధి.”

“రోమ్ తగలబడిపోతుంటే సీజర్ వైలన్ తోసంగీతం పాడినట్లుంటుంది.”

“ఆవిధంగా జరిగింది కాబట్టి, సీజర్ పేరు తలచుకుంటున్నాము.”

“మీకెన్ని బుర్రలున్నాయి.”

“అది ప్రజలే నిర్ణయించాలి”

“కొంతమందికి మీరు మహా మంత్రి అవడం ఎంత మాత్రం యిష్టంలేదు.”

“వాళ్ళకు యిష్టంలేనంత మాత్రంతో నేను మహా మంత్రినికాకుండా మానను.”

“కొంతకాలంపోయిన తర్వాత ప్రజలు ఏడుకుతిరుగుతారు.”

“అప్పుడు ఇతర దేశం రాజులు సహాయం చేస్తారు.”

“దేశంలో ప్రస్తుతం, నల్లబజారు, లంచ గొండితనం, వ్యభిచారం యిత్యాది అవి నీతులు తాండవిస్తున్నాయి. వాటిని రూపుమాపాలి.”

“కొంతకాలం వాటిని శ్రద్ధగా పరిశీలించి, ఒక నిర్దుష్టమైన పథకం తయారు చేయాలి. మొట్టమొదట వాటి జన్మ స్థానాలను కనుక్కోవాలి.”

“మీ రెంతవరకు చదివారు.”

“నా చదువుకి నా ఉద్యోగానికి సంబంధంలేదు. మీరు అడుగుతున్నారు కాబట్టి చెప్తున్నా. పొట్టి సంతకం, పొడుగు సంతకం రాజభాషలో పెట్టగలను.”

“ఈ విషయం నిన్ను కోరే ప్రజలకు తెలుసా?”

“తెలుస్తే మాత్రం మానతారా? నా దగ్గర కావలసినంత డబ్బుంది. ప్రాణాలను కొనుక్కునే తాహతు నాధనానికి వుంది.”

“ఇప్పుడు అర్థమయింది.”

“ఏమిటి?”

“నీ చేతికి ఎన్ని వ్రేళ్ళున్నాయో, నీ వింక చెప్పవసరంలేదు.”

“నా కిప్పుడు తెలిసింది.”

“ఏమిటి?”

“నా చేతికి ఏడు వ్రేళ్ళున్నాయిని.”

“నాకు ఐదే కన్నుస్తున్నాయి.”

“నీ కంటికి ఐదే కన్నుస్తాయి.”

“నీ కెన్ని తలలున్నాయి.”

“రెండు. అందులో ఒకటి పని చేయదు.”

“అయితే నీవు మహా మంత్రి పదవికి అనర్హుడివి.”

“రెండోది పనిచేస్తుందిగా?”

“ఏదేశంలోను యింతవరకు రెండు తలలున్న వారు పరిపాలించలేదు.”

“ఇప్పుడు, ఇహముందు పరిపాలిస్తారు.”

“అప్పుడు రెండు చేతులతో బాటు మరొక రెండు చేతులు వస్తాయి.”

కడుపునొప్పి, నోట నీరూదుట,
త్రేపులు, వాంతులు, మలబద్ధకము
లాంటి అజీర్ణ లక్షణములకు

కేసరి గారి

ఆదిత్య లవణము

దివ్య ఔషధము

వెల రు. 1-12-0

కేసరి కుటీరం ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

మద్రాసు 14.